N°. 284. 1859.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is ƒ 30 in het jaar; die van de Courant alleen ƒ 20 en die van het Bijblad alleen ƒ 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

WOENSDAG 30 NOVEMBER.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

28 Nov. 1859, n°. 27. WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien het Koninklijk besluit van den 29sten September 1841, n°. 58, (*Staatsblad* n°. 38), krachtens hetwelk de jaarlijksche algemeene rekening, aantoonende de hoegrootheid der koloniale remises in goederen en in geld en het gebruik van die remises gemaakt, alvorens aan Ons ter goedkeuring te worden aangeboden, moet worden onderzocht door eene Staats-commissie, voorgezeten door het tijdelijk hoofd van het Departement van Kolonien,

Willende overgaan tot het zamenstellen der Staatscommissie, gevorderd tot het onderzoeken der rekeningen over het jaar 1858;

Op het rapport van Onzen Minister van Staat, Minister van Kolonien, van den 25sten November 1859, lit. E, n°. 18,

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Tot leden der voormelde commissie worden benoemd de heeren: jhr. mr. *C. H.* baron *van Rhemen van Rhemenshuizen* en *F. van der Oudermeulen*, leden van de Iste Kamer der Staten-Generaal;

mr. *E.* baron *Mackay* en jhr. mr. *R. J. Schimmelpenninck*, leden van de IIde Kamer der Staten-Generaal;

dr. *G. Simons* en mr. *J. A. Mutsaers*, leden van den Raad van State;

G. S. G. baron *van Fridagh* en *H. L. Fievez*, leden van de Algemeene Rekenkamer.

Art. 2. De commissie zal, als secretaris worden bijgestaan door den heer mr. *J. Loudon*, fungerend secretaris-generaal bij het Departement van Kolonien.

Onze Minister van Staat, Minister van Kolonien, is belast met de uitvoering dezes, waarvan afschrift zal worden gezonden aan de leden der commissie tot informatie en narigt.

's Gravenhage, den 28sten November 1859.

WILLEM.

De Minister van Staat, Minister van Kolonien,
ROCHUSSEN.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ENGELAND.

De Londensche *Observer*, een orgaan van het Engelsche kabinet, logenstraft (zie ons vorig nommer) het berigt dat Keizer Napoleon aan Engeland eene wederzijdsche ontwapening zou hebben voorgeslagen en dat dit voorstel door lord Cowley naar Londen zou zijn overgebragt. Verder zegt dat blad: »Het is onnoodig over lord Cowley's komst alhier uit te weiden. Het was reeds lang bekend dat, zoodra het vredesverdrag geratificeerd zou zijn, er een voorstel tot het houden van een algemeen congres volgen zou, of, juister gezegd, eene uitnoodiging tot gezamenlijk overleg van de zijde dier mogendheden welke laatstelijk oorlog hebben gevoerd, en die, onderling vrede hebbende gesloten, natuurlijk schroomden op eigen verantwoordelijkheid de zaken van het overige Italie te regelen of eene nieuwe grondgebiedsverdeeling vast te stellen zonder toestemming van de overige mogendheden welke de verdragen van 1815 mede hebben gesloten.

»Ofschoon wij nu zoodanige uitnoodiging binnen zeer korten tijd mogen verwachten, is zij evenwel tot nog toe niet ontvangen. Deze vertraging bevreemdt ons niet: immers wij hebben van den beginne af gezegd dat het houden van een congres, indien men het daarover eens wierd, alleen een uitvloeisel van het definitive herstel des vredes zou kunnen zijn.

»In de uitnoodiging tot het houden van een congres was niets beleedigends voor de andere mogendheden van Europa gelegen. In tegendeel, het is een blijk van achting, dat men haar uitnoodigt om deel te nemen aan beraadslagingen, welke van zoo veel gewigt voor de regeling der zaken van een groot en belangrijk deel van Europa zijn. Maar het was ook van het grootste gewigt dat deze beraadslagingen vrij waren en niet door eenig vooraf vastgesteld besluit belemmerd wierden, en dat van groote en onafhankelijke staten niet wierd gevergd hunne bemoeijingen te beperken tot het bevestigen en onderschrijven van reeds genomene en vastgestelde besluiten.

»Dat het Engelsche gouvernement zich aan geenerlei zoodanige beperking zijner bemoeijingen onderworpen heeft, is bekend. Het heeft aan alle buitenlandsche regeringen verklaard dat het op geenerlei wijze, noch in een congres noch daar buiten, zijne medewerking wilde verleenen, wanneer het doel was aan eenig deel van het Italiaansche volk eenen regeringsvorm of eenen vorst, van wiens bestuur het zich zelf ontslagen had, weder op te dringen.

»Wordt Engeland uitgenoodigd om een algemeen congres van Europa bij te wonen, dan geschiedt het met volle kennis van dat onzerzijds aan alle andere staten rondborstig medegedeeld besluit. Engeland ligt niet onder zulke verpligtingen, als waardoor andere mogendheden in hare handelingen betreffende Italie aan banden gelegd zijn. Het is in staat om zonder achterhoudendheid of weifeling te handelen; maar het doet zulks in volkomen vriendschappelijke verstandhouding met alle mogendheden en zonder afbreuk voor de hartelijke betrekking met zijnen naauwsten bondgenoot, den Keizer der Franschen.

»Ja, juist ten gevolge dier hartelijke verstandhouding is lord Cowley overgekomen, om met zijn gouvernement afspraken over de bij het aanstaande overleg te volgen handelwijze te maken, ofschoon de aanvang der onderhandelingen waarschijnlijk nog niet zoo nabij is, als sommigen meenen. Vermoedelijk zal de formele opening der onderhandelingen niet vóór de maand Januarij kunnen plaats hebben."

DUITSCHLAND.

Z. M. de Keizer van Oostenrijk heeft, gelijk reeds door den telegraaph gemeld is, den 24sten November twee rescripten uitgevaardigd, waarbij zoowel aan militairen als aan burgerlijke personen volkomen kwijtschelding geschonken wordt ter zake van strafbare deelneming aan de politieke gebeurtenissen in Italie, te rekenen van 1 Januarij dezes jaars tot op den dag der bekendmaking van de amnestie, voor zoo verre hunne politieke overtredingen niet met gewone misdaden zijn gepaard gegaan.

— Volgens bijzondere berigten uit Weenen is de aandacht der Oostenrijksche regering thans bijzonder op Hongarije gerigt. Zij zoude zich geenszins ontveinzen dat de nationale beweging, welke zich sedert eenigen tijd in dat gewest openbaart, allengs eene bedenkelijke wending neemt, en op middelen bedacht zijn om dezelve onschadelijk te maken. Onder anderen zou tot dat einde voorgesteld zijn het tabaksmonopolie op te heffen, hetwelk sedert tien jaren ook in Hongarije ingevoerd is en aldaar groote ontevredenheid verwekt heeft. Men twijfelde echter of de regering wel daartoe te bewegen zou zijn, en tevens of deze maatregel, zoo hij al genomen wierd, wel voldoende zou wezen om de gemoederen tot bedaren te brengen. Te Weenen werd verzekerd dat de Keizer zich binnen kort naar Hongarije begeven en eenige maanden in Ofen zijn verblijf vestigen zou.

— De Keurhessische Tweede Kamer heeft den 25sten dezer besloten, te gelijk met het voor den Keurvorst bestemde maar door dezen niet aangenomen adres betrekkelijk de grondwetsquaestie, een adres aan de Duitsche Bondsvergadering te rigten, waarin die vergadering verzocht wordt te bewerken dat de grondwet van 1831, welke gedurende twintig jaren tot heil des lands in werking is geweest, weder van kracht verklaard worde. Tevens protesteert de Kamer er tegen, dat uit de tijdelijke naleving der voorloopige grondwet van 1852 en uit de omstandigheid dat de onder hare werking verkozen Standen nagelaten hadden zich incompetent te verklaren, eene erkenning van laatstgenoemde grondwet als definitive constitutie voor het Keurvorstendom afgeleid zou worden.

Tusschen de Pruissische en Keurhessische regering schijnt voor het oogenblik, ter zake van de grondwetsquaestie en hare behandeling ter Bondsvergadering, eenige spanning te heerschen. Men meldt ten minste dat de beiderzijdsche gezanten hunnen post voor eenigen tijd hebben verlaten, zonder dat echter tot nog toe van eene formele terugroeping iets bekend is geworden.

SPANJE.

Door den telegraaph ontvangt men berigt uit Madrid, dat de inscheping van de tweede afdeeling der naar Marocco bestemde expeditie jl. Zaturdag begonnen is, en dat de Mooren den 25sten dezer wederom eene vruchtelooze poging hebben gedaan om de Spaansche troepen uit hunne positie nabij Ceuta te verdrijven. De Mooren waren daarbij ruim 4000 man sterk, maar na een vrij levendig gevecht moesten zij met aanmerkelijk verlies afdeinzen.

Volgens een telegram uit Madrid van gisteren, is de maarschalk O'Donnell jl. Zondag avond scheep gegaan, om het bevel over de krijgsoperatien in Afrika op zich te nemen.

— De door de Cortes aangenomen begrooting van de gewone staatsuitgaven en inkomsten over het jaar 1860 is afgekondigd; zij raamt de uitgaven op 1887, en de ontvangsten op 1892 millioen realen, en sluit dus met een klein overschot.

— Volgens berigten uit het binnenland van Marocco, door het Parijsche dagblad *le Pays* medegedeeld, schijnt de Sultan bij den oorlog tegen Spanje geenszins op de ondersteuning van alle in zijn gebied gevestigde volksstammen te kunnen rekenen; bepaaldelijk zouden de bewoners der zuidelijke bergstreek, de Schellocks en andere krijgshaftige stammen, geweigerd hebben de wapenen op te vatten. Naar het oordeel

van het genoemde dagblad zou de oorlog dan alleen eene voor Spanje bedenkelijke wending kunnen nemen, wanneer de gansche bevolking van Marocco hare godsdienst in gevaar achtte en tot verdediging derzelve uitrukte.

ITALIE.

Het *Giornale di Roma*, het officiele dagblad van het pauselijks gouvernement, spreekt in zijn nommer van den 24sten dezer over de voorgenomen hervormingen in het bestuur van den Kerkelijken Staat en laat zich daarover uit op eene wijze, welke de strekking heeft om de hier en daar opgewekte verwachtingen, welke op teleurstelling zouden uitloopen, weg te nemen. Zonder te ontkennen dat er hervormingen in het politieke bestuur vereischt worden, en dat daartoe binnen kort zal moeten worden overgegaan, zegt het blad bepaaldelijk dat de liberale dagbladen zich van den omvang dier hervormingen eene overdreven voorstelling maken.

Bij het Romeinsche hof zijn berigten uit Cochinchina ontvangen, waaruit blijkt dat de Christenen daar te lande door de regering met nieuwe kracht vervolgd werden, sedert de voortgang der Fransche expeditie door tegenspoeden van onderscheiden aard gestuit was.

Volgens berigt uit Rome van den 25sten dezer werd aldaar steeds verzekerd dat de Paus zich op het te houden congres zou doen vertegenwoordigen en dat hij den kardinaal-staatssecretaris Antonelli voor die taak gekozen had.

— Een liberaal dagblad van Savoye, van gematigde denkwijze, deelt een schrijven uit Rome van den 20sten dezer mede, waarin het volgende voorkomt: »Men leeft hier in de verwachting van groote gebeurtenissen en ziet de toekomst met bezorgdheid te gemoet. Onder de bevolking dezer stad heerscht toenemende gisting, en sedert de aftreding van Garibaldi schijnt men eene of andere demonstratie van den kant des publieks te duchten. De generaal de Goijon, de bevelhebber van het Fransche garnizoen, heeft het bepaalde voornemen om hier de openbare orde en het wettig gezag te handhaven, wat het ook kosten moge; evenwel bestaat er onder het publiek groote vrees voor eenen algemeenen opstand. De meest zorgbarende geruchten worden bestendig in omloop gebragt door de handlangers van Mazzini, welke hunne geheime genootschappen weder hebben opgerigt; en nu, als altijd, vinden de ongerijmdste verzinsels het meest geloof. Zoo is onlangs, toen de Heilige Vader ongesteld was, het gerucht in omloop gekomen dat er eene poging was gedaan om hem te vergiftigen.

»De ingenomenheid tegen het wereldlijke gezag van den Paus is van dien aard, dat zij de aanleiding zou kunnen worden tot eene scheuring, welke aan de zaak der katholijke godsdienst afbreuk zou doen. Sedert drie maanden zendt Engeland een groot aantal bijbels herwaarts, en deze worden in menig gezin, alwaar de hoofden door den invloed der staatkundige beweging verbijsterd zijn, gretig aangenomen. Dat is een zeer bedenkelijk feit, waarop het algemeen opmerkzaam gemaakt dient te worden."

— In de Italiaansche dagbladen leest men een schrijven van Garibaldi van den 23sten dezer, door hem na zijne aftreding uit Genua aan de troepen van het Midden-Italiaansche leger gerigt, hetwelk toont wat er van hem verwachten is. Hij zegt daarin: »Uwe geestdrift voor de heilige zaak, welke wij verdedigen, worde door mijne kortstondige verwijdering niet verkoeld. Ik vertrek ontroerd en bedrukt; maar ik vind troost in de zekerheid dat ik mij weldra weder in uw midden zal bevinden, om u het zoo roemrijk begonnen werk te helpen voltooijen.

»U en mij zou geen grooter ongeluk kunnen wedervaren, dan ons niet te bevinden ter plaatse waar voor Italie gestreden wordt. Jongelieden, welke aan Italie trouw hebt gezworen en aan den aanvoerder, die u tot de zege moet leiden, legt de wapenen niet af, maar staat pal op uwen post. Zet uwe wapenoefeningen voort; blijft aan de krijgstucht getrouw.

»De wapenstilstand zal niet lang duren. Bij de oude diplomatie schijnt weinig gezindheid te bestaan om de zaken in het ware licht te beschouwen. Zij ziet nog in u, als vroeger, eene handvol misnoegden; zij weet niet dat in u de kiemen eener groote natie gelegen zijn, en dat in uwe vrije ziel het zaad verscholen ligt, waaruit eene de wereld omvattende revolutie zou kunnen ontspruiten, in geval men weigert onze regten te erkennen en ons meester van onze eigene zaken te laten.

»Wij dringen niet in het grondgebied van anderen: men late ons dan ten onzent met rust. Wie ons geweld mogt willen aandoen zou ondervinden dat hij, alvorens ons onder het juk te kunnen brengen, een volk, hetwelk bereid is om voor zijne vrijheid te sterven, zal moeten verpletteren," enz.

— De *Monitore Toscano* van den 23sten dezer behelst een besluit der voorloopige regering, waarbij Garibaldi, op zijn verzoek, een hoogst eervol ontslag uit de Toscaansche krijgsdienst bekomt onder dankbetuiging voor de diensten die hij aan het vaderland bewezen, en voor de opofferingen welke hij voor hetzelve gedaan heeft. Men weet dat in het Midden-Italiaansche leger bepaaldelijk de Toscaansche troepen onder het bevel van Garibaldi stonden.

— Volgens brieven uit Turyn en Florence van den 25sten en 23sten dezer vleide men zich aldaar met de hoop dat de Toscaansche regering in de zending van den heer Buoncompagni zou berusten, onder beding dat de vertegenwoordigende vergaderingen van Midden-Italie zouden worden bijeen geroepen om de optreding van eenen anderen persoon in plaats van den Prins van Carignan goed te keuren. Onder die voorwaarde zouden de Italianen, naar men meende, het onderregentschap erkennen, al was het dan ook met veel tegenzin.

Doch een telegram uit Turyn van gisteren zegt dat de aan Toscana's zijde opgerezen bezwaren tegen de zending van den heer Buoncompagni nog niet zijn weggeruimd.

— Met het formele herstel des vredes heeft de buitengewone magt, waarmede Koning Victor Emanuel door de wetgevende kamers van Sardinie voor den tijd des oorlogs bekleed was, opgehouden. Naar de verzekering der Turynsche *Opinione* heeft het gouvernement besloten nu de kamers te ontbinden en nieuwe naar de gewijzigde kieswet te doen verkiezen.

RUSLAND.

Het Russische gouvernement heeft, gelijk men weet, van het oogenblik af, waarop de Italiaansche aangelegenheden een voor den vrede dreigend voorkomen aannamen, het houden van een congres tot behandeling derzelve aanbevolen. Thans wordt door onderscheiden dagbladen beweerd dat het voornemens is op het congres het Parijsche vredesverdrag van het jaar 1856 ter sprake te brengen, met het doel om eenige bepalingen daarvan, met name die welke de Zwarte Zee voor de Russische zeemagt sluiten, eene wijziging te doen ondergaan.

Dit wordt door het Brusselsche dagblad *le Nord*, hetwelk in den geest van Ruslands staatkunde geschreven wordt, stellig tegengesproken, alsmede door geloofwaardige berigten uit Parijs, bij de *Indépendance Belge* ontvangen. Naar luid van die berigten is bij gelegenheid der beraadslagingen over het te houden congres noch regtstreeks noch zijdelings het denkbeeld geopperd, om de hand te slaan aan hetgeen door het congres van 1856 in het belang van den algemeenen vrede en van Europa's evenwigt is daargesteld.

CHINA EN JAPAN.

De Indische landpost heeft berigten uit Hongkong van den 15den en uit Shanghai van den 5den October jl. aangebragt. Zij melden iets waarvan dezer dagen ook in een particulier schrijven uit St. Petersburg sprake was, namelijk dat Rusland in het verre Oosten, aan de Japansche zee, eene nieuwe aanwinst van grondgebied bij den mond der rivier de Amur heeft verkregen. Aldaar moet onlangs weder eene landstreek van aanmerkelijke uitgestrektheid, krachtens eene met het Chinesche gouvernement gesloten overeenkomst, door Rusland in bezit genomen zijn.

— De laatstvorige berigten uit Japan meldden dat daar te lande nabij Kanagawa twee Russische onderdanen door inlanders vermoord waren. Thans wordt gemeld dat dit eene wraakoefening was van gewezen Japansche ambtenaren, die hunne afzetting aan den invloed van eenen buitenlandschen gezant toeschreven, en dat de Russische generaal Murawieff, de gouverneur van oostelijk Siberie, welke zich toen juist met een eskader in de Japansche wateren bevond, terstond voldoening voor die euveldaad gevorderd en verkregen heeft.

NASCHRIFT.

PARIJS 29 November. De *Moniteur* van heden behelst de keizerlijke besluiten waarbij de afkondiging der in Zürich gesloten verdragen bevolen wordt, alsmede den tekst dier verdragen.

LONDEN 29 November. Naar verzekerd wordt zullen de uitnoodigingen tot deelneming aan het congres heden van Parijs worden afgezonden.

De *Times* erkent met genoegen den meer verzoenenden toon, dien de Fransche dagbladen laatstelijk ten aanzien van Engeland voeren.

Het Nederlandsche stoomfregat *Evertsen* heeft de haven van Plymouth verlaten.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 29sten November* 1859.

De leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal zijn aangeschreven om te vergaderen op Vrijdag den 9den December aanstaande.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn voortgezet de beraadslagingen over de begrootingswetten voor 1860.

De algemeene behandeling van Hoofdstuk III (*Departement van Buitenlandsche Zaken*), die gisteren niet afliep, is heden voortgezet.

De heer Strens kwam terug op de zaak der aftappingen van het water op de Maas en de Zuid-Willemsvaart, waaromtrent door hem en eenige andere leden een voorstel tot het houden eener enquête was ingediend. Volgens het medegedeelde van den Minister van Buitenlandsche Zaken was in de laatste achttien maanden de behandeling dezer aangelegenheid niet vooruitgegaan. Hij vreesde dat dit het gevolg was van de omstandigheid dat de grondslag waarop de onderhandelingen gevoerd werden verkeerd was; Belgie, meende hij, kon geen regt op water van dat gedeelte der rivier hebben waarvan de oevers aan Nederland behoorden, terwijl de onkosten voor de verbetering van het rivierbed voor het oogenblik hem ondoelmatig besteed zouden voorkomen. Wat betrof de aanmerking van den Minister op de Memorie van Beantwoording der voorstellers van de enquête op het daaromtrent uitgekomen Voorloopig Verslag, deswege moest hij opmerken dat de daarin voorkomende bewering omtrent de afvoering van het water allezins juist was. Hij hoopte dat de zaak met ernst onderzocht en tot een goed einde mogt gebragt worden.

De heer Hengst behandelde hetzelfde onderwerp. De inlichtingen door den Minister dienaangaande gegeven hadden hem niet gerustgesteld. In de laatste jaren was Belgie steeds voortgegaan in dit opzigt ten nadeele van Nederland te handelen, om welke redenen hij hoopte dat door doortastende maatregelen het kwaad gestuit zou worden. Ten tweede gaf hij den wensch te kennen dat van de tegenwoordige omstandigheden gebruik gemaakt zou worden om Limburg van de bezwaren, ontstaan uit de betrekking van die provincie met den Duitschen Bond, te ontheffen.

De heer Thorbecke kon niet toegeven dat er beleid was betoond van deze zijde omtrent den toestand der Europesche aangelegenheden: de vrede toch was onverwachts tot stand gekomen zonder onze medewerking. Hij geloofde dat het goed was met betrekking tot de opheffing der bezwaren voor Limburg te wachten tot dat de grondslagen van de Kriegsverfassung in Duitschland nader zouden zijn geregeld. Maar hij meende dat men het Limburgsch contingent intusschen niet moest beschouwen als geschikt om ieder oogenblik ten behoeve van Duitschland te worden opgeroepen, daar de militaire organisatie in dat land niet gebleken was uitvoerbaar te wezen. Wat de Maasquaestie betrof, merkte hij op dat hij verdere aanmerkingen dienaangaande zou maken op het oogenblik dat het voorstel tot enquête behandeld zou worden.

De heer Sloet tot Oldhuis meende dat de goede trouw medebragt aan de verbindtenissen met opzigt tot Limburg en Duitschland te blijven voldoen, tot dat de regeling zou veranderd zijn. Hij wenschte ter goede beoordeeling daarvan dat alle bescheiden zouden overgelegd worden die betrekking hebben op de gebeurtenissen van 1848, welke er toe geleid hebben om Limburg te brengen in den toestand waarin het nu verkeert, en omtrent de betrekkingen die tusschen die provincie en het Duitsche rijk bestaan.

De Minister van Buitenlandsche Zaken stemde in met het gevoelen dat de grondige behandeling van de zaak der aftappingen zou kunnen

uitgesteld worden tot die van het voorstel van enquête. Alleen merkte hij op, dat de bewering niet juist was, als of bij de gevoerde onderhandelingen de verbetering van het rivierbed op den voorgrond zou gesteld zijn, daar ook de quaestie der afvoering van het water te gelijker tijd behandeld was; het eerste punt was ondertusschen van dien aard, dat dit als niet van ondergeschikt belang kon beschouwd worden, gelijk hij uit het gebeurde, in verband met de geuite wenschen in Limburg, aantoonde. — Ook hij was van gevoelen, dat het goed was de zaak van Limburg, met betrekking tot Duitschland, eerst dan met nadruk te behandelen, wanneer het bleek dat de bedoelde grondslagen, waarop het verbond rustte, veranderd zouden worden, waaromtrent uitzigt bestond, daar de gevoelens aldaar, over het behoud der bestaande inrigting, zich allengs wijzigden. De bescheiden, welke een der sprekers verlangde overgelegd te hebben, maakte hij bezwaar bij de Kamer in te dienen.

De heer van Wintershoven geloofde nog steeds dat bij de onderhandelingen met Belgie over de aftappingen, de quaestie van het regt van Nederland te dezen opzigte vooraf moest worden uitgemaakt, en dan eerst die der verbetering van het rivierbed in aanmerking kon komen. Wat de andere aangelegenheid betrof, zoo bleef hij volhouden dat door de bepalingen der conventie van 1850 geene wettelijke verpligtingen op Limburg waren gelegd en hierover, naar aanleiding van de grondwettige voorschriften, eerst de Staten-Generaal hadden moeten zijn gehoord. Hierbij trad hij in eenige bijzonderheden aangaande het voorgevallene in Duitschland in 1848, ten einde zijne gevoelens in dit opzigt te staven. Meer dan eene reden was er om den toestand van Limburg, waarover beschikt was zonder het gehoord te hebben, te verbeteren, aangezien er gevaar bleef dat Nederland anders bij staatkundige verwikkelingen niet onzijdig bleef, hetgeen voor Nederland als handelsstaat niet wenschelijk was.

De heer Meylink dankte den Minister voor de gegeven inlichtingen ten aanzien van hetgeen in Rusland gedaan was ten aanzien van boedelvereffeningen; de bescheiden dienaangaande wenschte hij openbaar gemaakt te hebben. Met betrekking tot de wateraftappingen verklaarde hij niet in te stemmen met de denkbeelden van den Minister, hebbende hij vroeger zijne gevoelens dienaangaande in eene memorie ontwikkeld, die hij zich voorstelde in het verslag der handelingen van de Kamer te doen opnemen.

De Minister van Buitenlandsche Zaken bestreed nog nader het gevoelen, dat lasten op Limburg zouden gelegd zijn, in strijd met de grondwettige verpligtingen; daar toch slechts een volkenregtelijke en geen staatsregtelijke band deswege bestond.

De heer van Diggelen deelde als zijne meening mede, dat het hoogst moeijelijk zou zijn, al de nadeelen voor Limburg, uit de wateraftappingen ontstaande, weg te nemen, ten zij men den toestand van vóór dien tijd door doortastende maatregelen mogt kunnen herstellen. Hij uitte den wensch, dat alle stukken betrekkelijk deze zaak tusschen Nederland en Belgie gewisseld, alsnog mogten overgelegd worden.

De beraadslagingen over het hoofdstuk III in het algemeen werden alstoen gesloten verklaard. Over de 1ste afdeeling (*kosten van het Departement*) werden geene beschouwingen voorgedragen. Over de 2de afdeeling (*kosten van de buitenlandsche zendingen en consulaten*) voerde de heer van Lynden het woord. Deze wenschte dat men de bezoldigingen der leden van de diplomatie mogt verhoogen, vooral die der attachés, wier lot niet zeer benijdenswaardig was; geacht moetende worden de aan hunne betrekking verbonden werkzaamheden naar behooren uit te voeren, behoorde men zijns inziens hen behoorlijk te remunereren. Het examen waaraan dergelijke attachés vooraf onderworpen waren, als geen voldoende waarborgen opleverende, verlangde hij opgeheven te zien.

De Minister van Buitenlandsche Zaken erkende de noodzakelijkheid tot verhooging der hier bedoelde bezoldigingen; die zaak had hij echter aangehouden uit aanmerking van den geuiten wensch om sommige diplomatieke zendingen te vereenigen, hetgeen hij niet wenschelijk achtte. Bij de groote sommen welke van de schatkist gevorderd werden voor den aanleg van openbare werken, was het nu geen zaak die tractementen te vermeerderen. Ging men daartoe over, ook de ambtenaren bij het departement verdienden gelijke verbetering, hetgeen nog meer onkosten zou veroorzaken. Het lot der attachés was niet zoo ongunstig als voorgesteld werd, meenende hij overigens dat het goed was die personen welke in de diplomatie wenschten opgenomen te worden, vooraf aan een examen te onderwerpen.

De heer van Hoëvell deelde in het gevoelen niet dat het wenschelijk zou wezen de bezoldigingen der diplomaten te verhoogen, en het examen der attachés op te heffen: dit laatste wilde hij echter op betere grondslagen geregeld zien.

Bij art. 6 (consulaten) herinnerde de heer Dirks aan de opmerking in het Voorloopig Verslag omtrent het nut der uitgave van een zoogenaamd recueil consulaire. Zoodanige uitgave bleef hij aanprijzen vooral daar de consulaire berigten in de *Staats-courant* voorkomende niet genoegzaam algemeen bekend waren, en de kamers van koophandel door de tegenwoordige wijze van handelen niet voldoende en spoedig daaromtrent ingelicht werden. Voor den handel was het noodig onverwijld te weten wat er in het buitenland daarin voorviel. Hij geloofde dat de opname der berigten van consuls in een recueil hen aanmoedigen zou met ijver opgaven daarvoor in te zenden. Door onderscheidene kamers van koophandel werd dergelijke uitgave ten zeerste aangeprezen, waaromtrent de Regering blijkens het medegedeelde in de Memorie van Beantwoording het gevoelen der rijkscommissie voor de statistiek nog eerst verlangde te vernemen alvorens eene beslissing te nemen. Hij voor zich achtte de zaak zoo belangrijk dat hij de uitvoering daarvan ten zeerste aanbeval.

De heer Godefroi behandelde hetzelfde onderwerp; ook hij oordeelde dat de bedoelde uitgave hoogst doelmatig moest wezen, en geloofde dat de rijkscommissie voor de statistiek dienaangaande gunstig adviseren zou. De consulaire berigten in de *Staats-courant* voorkomende staken in het algemeen zijns inziens ongunstig af in volledigheid en deugdelijkheid bij die onder anderen van Belgie en Pruissen. Die onvolledigheid zou, naar hij meende, voortvloeijen uit het gebrek in de instructien der consuls, die verbetering behoefden, waarop hij aandrong.

De Minister van Buitenlandsche Zaken zag geen grond om een recueil uit te geven omdat er een in Belgie werd uitgegeven. De vraag was of in dit land daartoe noodzakelijkheid bestond. Een onderzoek werd daaromtrent ingesteld; voor alsnog werden de gronden tot aanprijzing niet voldoende geacht. In het bijblad van het tijdschrift de *Economist* toch werden de consulaire berigten uit de *Staats-courant* bijeengevoegd uitgegeven; terwijl ook in het Statistisch Jaarboek, van regeringswege gedrukt, dergelijke berigten zouden kunnen opgenomen worden. Om die redenen werd de bedoelde uitgave nog niet zoo noodig gevonden.

Over de verdere afdeelingen (verschillende uitgaven, pensioenen, wachtgelden, enz., afloopende betalingen en onvoorziene uitgaven) werden geene beraadslagingen gehouden. Na goedkeuring van alle artikelen werd het hoofdstuk met algemeene (60) stemmen aangenomen.

Daarna werden de algemeene beraadslagingen gevoerd over HOOFDSTUK IV (*Departement van Justitie*).

De heer Godefroi sprak daarover de eerste. Hij kwam terug op het vroeger voorgevallene, met betrekking tot het onderwerp der regterlijke organisatie en herinnerde de behandeling van het in de vorige zitting door den Minister van Justitie dienaangaande ingediende wets-ontwerp. Dat wets-ontwerp was door den Minister ingetrokken, maar de behandeling daarvan had onderscheidene resultaten opgeleverd, waaruit voldoende gebleken was, welke meening de meerderheid van de leden was toegedaan, omtrent de grondslagen, waarop de regterlijke organisatie steunen moest, en in welken geest een nieuw ontwerp zou moeten worden voorgedragen. Dit nu scheen de Minister van Justitie, in strijd met zijne vroegere denkbeelden, thans te betwijfelen, daar in de Memorie van Beantwoording op het Voorloopig Verslag over dit hoofdstuk door hem te kennen was gegeven, dat, aangezien de proef tot regeling van deze aangelegenheid in de vorige zitting als mislukt te beschouwen was, het nu beter zou zijn de zaak te laten rusten, en ze te laten in den tegenwoordigen staat, welk denkbeeld ook bleek uit het berigt, voorkomende in de Memorie van Beantwoording op het Vde hoofdstuk, waarin gewaagd wordt van het zetten van een gebouw voor de vergaderingen van den Hoogen Raad. Hij voor zich meende de proef als niet mislukt te moeten beschouwen vooral niet met betrekking tot het bijzondere vraagpunt of de Hooge Raad een zuiver hof van cassatie zou wezen. Hij hoopte dus dat de Minister van zijn gevoelen zou terugkomen en alsnog een ontwerp zou indienen, waarbij de geheele zaak geregeld werd op de grondslagen in de vorige zitting aangenomen, en dat hij geen gevolg zou geven aan een vroeger aangeduid voornemen om vooraf bij de wet te doen verklaren hoe vele hoven er zouden zijn, en waar die moesten gevestigd worden, hetgeen de spreker moest afkeuren. Mogt de Minister in gebreke blijve aan zijn wensch te voldoen, dan geloofde hij dat de Kamer voor dit onderwerp behoorde gebruik te maken van het regt van initiatief.

De heer de Brauw wenschte ook dat aan de behandeling van de bedoelde zaak een einde werd gemaakt; de Grondwet gebood die regeling; terwijl door de onzekerheid die daaromtrent heerschte, de onafhankelijkheid der regterlijke magt in gevaar werd gebragt. Leed deed het hem dat bij den Minister zekere twijfel werd opgemerkt omtrent de uitkomsten welke de vroegere behandeling dezer zaak had opgeleverd. In de vrees die de Minister omtrent vele punten aan den dag legde, kon hij niet deelen, daar in dien toestand niets tot stand te brengen zou zijn. Hij wenschte den Minister den noodigen moed in te boezemen om toch een ontwerp in te dienen rustende op de door de meerderheid der leden in de vorige zitting aangenomen beginselen, vooral betrekkelijk het cassatiesysteem, in welk beginsel hij wel niet deelde, maar waarop hij evenwel geloofde dat eene goede organisatie te gronden zou zijn, alsmede betrekkelijk het appel in strafzaken. Met eene partiele regeling zou hij even als de vorige spreker zich niet kunnen vereenigen.

In den loop zijner rede wees hij op het gebrekkige in onze wetsbepalingen betreffende faillissementen. Daarin bestond geene goede afscheiding tusschen de behandeling van kleine en groote faillissementen, diewel wenschelijk zou wezen. Reeds in het vorige jaar was gewezen op de noodzakelijkheid om door middel van de statistiek eene verbeterde wetgeving op dat stuk voor te bereiden. Door tusschenkomst van de griffiers der regtbanken, meende hij, zou men genoegzame bijzonderheden daaromtrent kunnen bekomen.

De heer Wintgens ondersteunde den aandrang der beide vorige sprekers omtrent de indiening van een ontwerp voor de regterlijke organisatie. Tien jaren lang had hij op de verbetering van het justitiewezen in het algemeen aangedrongen, en niets van eenig belang was in dien tijd tot stand gebragt. Na dat tijdperk van stilstand zag hij voor de toekomst geene verbetering, daar gebrek aan veerkracht bij de Regering scheen te bestaan, gelijk blijkbaar was uit de Memorie van Beantwoording op dit hoofdstuk. Dit betreurde hij, en aan dien toestand hoopte hij dat een einde mogt komen.

De heer Olivier was ook van oordeel dat in de handelingen des Ministers van Justitie eene groote besluiteloosheid heerschte. Dit was het geval met opzigt tot de quaestie der regterlijke organisatie, waaromtrent de Regering geen nieuw ontwerp wenschte in te dienen uit vrees van geene meerderheid voor de gedane voorstellen te zullen erlangen. Stuksgewijze de zaak te behandelen, gelijk de Minister voornemens scheen te wezen, kwam hem voor bedenkelijke gevolgen te kunnen hebben. Besluiteloosheid zag hij ook in de indiening van het Eerste Boek van het Strafwetboek: aldus zou er geene eenheid in de wetgeving komen. Het militair strafregt moest daarbij te gelijk behandeld worden. Door dergelijke vrees, als hier aan den dag gelegd werd, zou men gevaar loopen, niets tot stand te brengen.

De heer de Kempenaer verschilde in gevoelen met de vorige sprekers omtrent de noodzakelijkheid der indiening in deze zitting van een nieuw ontwerp op de regterlijke organisatie. Hij geloofde niet, dat bij de behandeling van het ontwerp des Ministers in de vorige zitting zoo onbepaald zou zijn uitgemaakt, dat de meerderheid der leden den Hoogen Raad zou willen aangemerkt zien als een zuiver hof van cassatie. Als dat aangenomen was, dan nam men tevens aan het stelsel van renvoyen, waardoor, in strijd met de bedoeling der Grondwet, meer omslagtigheid in de regtspleging zou ontstaan. Daarom was hij het met den Minister eens, dat het beter was, hoofdpunten bij stemming uit te maken en aldus bijv. eerst te beslissen hoe veel hoven er zouden zijn, en waar die gevestigd zouden worden.

De heer van Eck deelde niet in de vrees, dat eene regterlijke organisatie in Nederland niet zou zijn tot stand te brengen. Wel waren er onderscheidene ontwerpen te dezen opzigte in behandeling gekomen, maar verschillende redenen, en daaronder ook van politieken aard, hadden de afstemming daarvan veroorzaakt. Men behoorde zich door zoodanige vrees niet te laten weêrhouden van de zaak te regelen, omdat de regeling daarvan, zoo door de Grondwet, als door de zorg voor het justitiewez en in het algemeen, geboden werd. Het voornemen om eerst het getal hoven en de plaats hunner vestiging te bepalen moest hij afkeuren, daar eerst beslist moest zijn wat aan die instellingen zou worden opgedragen. Het eenige ordelijke middel om de zaak af te doen was de indiening van een

geheel nieuw ontwerp, ook met voorbehoud om later te besluiten over de plaats en het getal der hoven. Mogt de Minister niet kunnen beloven in deze zitting een nieuw ontwerp op de regterlijke organisatie in te dienen, dan zou hij genoodzaakt zijn tegen de begrooting te stemmen.

De heer Dullert erkende dat de proefnemingen tot organisatie van ons regtswezen niet gelukt waren; maar de behandelde wets-ontwerpen kwamen niet tot stand om verschillende redenen; dat van 1848 was verworpen omdat de voorafgaande instructie van het voorstel niet behoorlijk had plaats gehad; dat van den Minister Strens had niet in de afdeelingen onderzocht kunnen worden; omtrent het ontwerp van den heer Donker Curtius kon geen eindverslag uitgebragt worden; dat van den heer van der Brugghen kwam niet in openbare beraadslaging. Dat van den tegenwoordigen Minister was het eerste, dat behoorlijk was onderzocht. Mislukking van vroegere proeven was toe te schrijven aan redenen buiten die ontwerpen gelegen. Het laatst bedoelde ontwerp was ingetrokken omdat een hoofdbeginsel des Ministers daarbij door de meerderheid der leden niet was goedgekeurd, welke meerderheid hij niet kon aannemen zamengesteld geweest te zijn uit minderheden waaronder geen voorstanders van het behoud van hoven zich bevonden hadden. Vreesde men voor de vereeniging van zoodanige minderheden bij de behandeling van een nieuw ontwerp, hetzelfde zou het geval kunnen zijn bij de beraadslaging over eene wet die eene partiele regeling op het oog had.

De Minister van Justitie verdedigde zich tegen de beschuldiging van besluiteloosheid. Roekeloos zou hij het achten wets-ontwerpen in te dienen, waarvan vooraf te berekenen was dat zij niet zouden aangenomen worden. Juist met het doel om de zaak der regterlijke organisatie tot stand te brengen, had hij den nu afgekeurden weg ingeslagen. Uit de vroegere discussie was hem gebleken dat er hoven moesten zijn; en nu had hij berekend welk ontwerp met kans van slagen zou zijn voor te dragen; maar in het ontwerpen was hij op vele bezwaren gestuit. Hij wenschte zich van de zaak niet af te maken, want hij was voornemens in den aanvang van het volgende jaar bij de Kamer in te dienen een wets-ontwerp, hetwelk zijns inziens aan dat omtrent de regterlijke organisatie moest voorafgaan. Dit achtte hij noodig om de herhaling van het gebeurde met het ontwerp van 1848 te voorkomen. De zetels van de hoven moesten eerst worden bepaald, wilde hij een later in te dienen organisatieplan niet in de waagschaal stellen. Dergelijke voorafgaande regeling achtte hij allezins noodig, in aanmerking genomen de omstandigheid dat een getal van niet minder dan vijf hoven moest worden aangenomen; zijnde hij van gevoelen dat met de afdoening van dat punt een groote stap voorwaarts zou worden gedaan.

Het failliten-regt, waarvan de heer de Brauw gewaagde, was nog niet bij eene begrooting behandeld; ook op dit onderwerp zou hij de aandacht gevestigd houden. Hij kon het verkeerde der indiening van het eerste boek van het Strafwetboek niet inzien; op de beginselen daarvan moest toch het tweede gevestigd worden. Omtrent het vroeger gebeurde bij het Ministerie van Justitie behoefde hij zich niet te verantwoorden; maar hij vertrouwde dat zijne eigene handelingen, met onpartijdigheid beoordeeld, niet algemeen in die mate verdienden afgekeurd te worden als door sommige sprekers geschied was.

De heer Godefroi bleef bij zijn gevoelen omtrent het verkeerde der verbrokkeling van de regeling van het justitiewezen in onderscheidene wetten: de zaak moest in één ontwerp behandeld worden, meenende hij dat men niet moest opzien tegen den strijd welke in de Kamer zou ontstaan omtrent de zetels der hoven. Als de Minister instemde met de beginselen welke bij de beraadslaging in de vorige zitting waren gehuldigd ten opzigte van het cassatiestelsel en het appel in strafzaken, dan was er geen aannemelijke reden om de zaak niet in eens te regelen.

De Minister van Justitie zeide dat de afwijkende gevoelens van minderheden geen aanleiding moesten geven om een organisatieplan af te stemmen, en daarom wilde hij vooraf de vermindering van het aantal hoven naar de bestaande behoefte uitgemaakt zien.

De algemeene beraadslaging over het hoofdstuk werd daarop gesloten verklaard. Op morgen zal die over de artikelen plaats hebben.

Onder dagteekening van den 8sten October jl. hebben wij de navolgende opgaven ontvangen van de bewegingen der schepen, uitmakende het Nederlandsche eskader in Oost-Indie.

Zr. Ms. fregat *Palembang*, kapitein ter zee W. H. Dittlof Tjassens, dienstdoend wachtschip ter reede Batavia.

Zr. Ms. stoomschip *Batavia*, kapitein ter zee J. C. du Cloux, dienstdoend wachtschip te Soerabaja.

Zr. Ms. korvet *Prins Maurits der Nederlanden*, kapitein-luitenant ter zee C. P. de Brauw, in station ter Westkust van Sumatra, zou op 1 October een kruistogt om de Noord ondernemen.

Zr. Ms. korvet *Pallas*, kapitein-luitenant ter zee H. F. Valentini, gestationeerd in de wateren der Molukkos, op 1 September te Ambon, maakte zich gereed tot het doen van een kruistogt langs de noordkust van Ceram.

Zr. Ms. brik *de Haai*, kapitein-luitenant ter zee J. van der Meersch, gestationeerd in de wateren van Riouw.

Zr. Ms. brik *de Cachelot*, kapitein-luitenant ter zee C. L. J. d'Hamecourt, gestationeerd in de wateren der Molukken, 1 September ter reede Ambon, zou een nieuwen togt naar de Zuidwester-eilanden ondernemen.

Zr. Ms. opnemingsvaartuig *Pylades*, ligt ter reede Batavia, zal spoedig naar staat Banka vertrekken ter voortzetting der opnemingen.

Zr. Ms. schoonerbrik *Rembang*, luitenant ter zee 1ste klasse A. L. Palm, behoort tot de zeemagt bij de expeditie tegen Boni, heeft Zr. Ms. schoonerbrik *Lansier* op het station te Paré Paré vervangen.

Zr. Ms. schoonerbrik *Sylph*, luitenant ter zee 1ste klasse R. A. Houck, is, ten einde gerepareerd te worden, door Zr. Ms. stoomschip *Merapi* naar Soerabaja gesleept.

Zr. Ms. schoonerbrik *Lansier*, luitenant ter zee der 1ste klasse J. J. B. de Jonge Oudraat, behoort tot de zeemagt bij de expeditie tegen Boni, is van Paré Paré ter reede Macassar teruggekeerd.

Zr. Ms. schoonerbrik *Padang*, luitenant ter zee 1ste klasse A. W. Keuchenius, van het station ter Oostkust van Sumatra ter reede Batavia aangekomen, vervolgens naar Onrust gedirigeerd om te worden onderzocht en zoo spoedig mogelijk voor eene andere bestemming gereed gemaakt te worden.

Zr. Ms. schoonerbrik *Macassar*, luitenant ter zee 1ste klasse P. W. Stort, is van den kruistogt om de noord den 12den September ter reede Padang teruggekeerd.

Zr. Ms. rookkanonneerboot n°. 14, luitenant ter zee 2de klasse J. K. L. Gey van Pittius, dienstdoend wachtschip ter reede Samarang.

Zr. Ms. schroefkorvet *Medusa*, kapitein-luitenant ter zee J. J. Westerouen van Meeteren, behoort tot de zeemagt van de expeditie tegen Boni, werd van het station aan den Westeringang van de golf van Boni spoedig te Macassar terugverwacht.

Zr. Ms. schroefkorvet *Prinses Amelia*, kapitein-luitenant ter zee P. A. Matthijsen, behoort tot de zeemagt van de expeditie tegen Boni, is 20 September vertrokken van de reede Macassar ter aflossing van de *Medusa*.

Zr. Ms. schroefstoomschip *Groningen*, kapitein ter zee M. F. Courier dit Dubekart, in reparatie te Soerabaja.

Zr. Ms. schroefschooner *Montrado*, luitenant ter zee 1ste klasse B. L. de Haas, bij de expeditie te Banjermasing.

Zr. Ms. schroefschooner *Bali*, luitenant ter zee 1ste klasse jhr. J. H. van Capellen, in reparatie te Onrust.

Zr. Ms. schroefstoomschip *Soembing*, kapitein-luitenant ter zee A. J. Kroef, 3 October van Soerabaja naar Macassar vertrokken, ter aflossing van Zr. Ms. korvet *Prinses Amelia*.

Zr. Ms. stoomschip *Gedeh*, kapitein ter zee B. H. Staring, behoort tot de zeemagt bij de expeditie tegen Boni, in station aan den oostelijken ingang van de golf van Boni.

Zr. Ms. stoomschip *Ardjoeno*, kapitein-luitenant ter zee J. A. K. van Hasselt, behoort bij de expeditie te Banjermasing.

Zr. Ms. stoomschip *Merapi*, kapitein-luitenant ter zee A. F. Siedenburgh, heeft Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal van Samarang naar Batavia overgebragt; 28 September van daar met de *Sylph* op sleeptouw den 4den October te Soerabaja aangekomen.

Zr. Ms. stoomschip *Etna*, luitenant ter zee 1ste klasse J. Vos, heeft het station te Ternate van Zr. Ms. stoomschip *Suriname* overgenomen, zou den nieuw benoemden gouverneur van Celebes en onderhoorigheden van Menado naar Macassar overbrengen.

Zr. Ms. stoomschip *Phoenix*, luitenant ter zee 1ste klasse W. B. F. Escher, is in reparatie te Soerabaja.

Zr. Ms. stoomschip *Suriname*, luitenant ter zee 1ste klasse jhr. J. B. E. von Schmidt auf Altenstadt, in reparatie te Soerabaja.

Zr. Ms. stoomschip *Samarang*, luitenant ter zee 1ste klasse W. O. A. van Bennekom, in station ter Oostkust van Sumatra ter reede Muntok.

Zr. Ms. stoomschip *Celebes*, luitenant ter zee 1ste klasse J. A. van de Velde, is bij de expeditie te Banjermasing; wordt te Soerabaja verwacht, als zijnde door Zr. Ms. stoomschip *Onrust* bij de expeditie vervangen.

Zr. Ms. stoomschip *Madura*, luitenant ter zee 1ste klasse H. P. Klerck, maakt deel uit van de zeemagt tegen Boni, was van Badjoa te Macassar teruggekeerd.

Zr. Ms. stoomschip *Onrust*, luitenant ter zee 1ste klasse J. C. H. van de Velde, behoort tot de expeditie te Banjermasing.

Zr. Ms. stoomschip *Admiraal van Kinsbergen*, luitenant ter zee 1ste klasse W. K. van Gennep, behoort tot de zeemagt van de expeditie tegen Boni; van Macassar vertrokken in station voor de versterking te Badjoa.

Zr. Ms. transportschip *Merwede*, luitenant ter zee 1ste klasse J. K. van de Kruysse Pilaar, in reparatie in het drooge dok te Soerabaja.

WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

November.	Rivieren.	Waarnemings-punten.		Rivierhoogte: boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte: boven of beneden de nul der oude schaal.	Tijdstip.	In 24 uren: gewassen.	In 24 uren: gevallen.
28	Boven-Rhijn.	*Keulen*,		+ 37.49	+ 1.64	8 ure	″	0.02
28	Waal.	*Nijmegen*		+ 7.77	+ 1.55	8 ″	″	0.03
28	Neder-Rhijn.	*Arnhem*,		+ 7.85	+ 0.94	8 ″	″	0.04
28	Geldersche IJssel.	*Westervoort*,		+ 8.32	+ 0.95	8 ″	″	0.05
27	Boven-Maas	*Maastricht*, (brug)		+ 42.54	+ 0.34	8 ″	″	0.01
27		*Maastricht*, (hoofdsluis)		+ 41.80	″	8 ″	″	0.05
28		*Grave*,		+ 5.55	+ 0.70	8 ″	″	0.04
28	Nieuwe Maas	*Brielle*	H. W.	+ 1.25	″	5 u. 15 m.	″	0.03
			L. W.	− 0.72	″	1 u. 30 m.	″	0.03

op de *Noordelijkste punt* van *Gottska Sandön*, op 58° 23′ 15″ *N. breedte* en op 19° 12′ 45″ *lengte Oost van Greenwich*, zijn twee lichttorens van gelijk aanzien en gelijke hoogte opgerigt, van ijzer en van hout gebouwd, beide voorzien van een *catadioptriek lichttoestel* van de 3de grootte met *stilstaand licht*.

De lichttorens staan 400 Zweedsche ellen van elkander, en hun licht, hetwelk 140 voeten boven den waterspiegel verheven is, verlicht den horizon van Z. 16° W. door het *Noorden* tot Z. 72° O. (miswijzend), waar het, met gewone luchtsgesteldheid op 16 minuten afstands zigtbaar wordt.

De rigting, in welke de lichten boven elkander zigtbaar zijn, is Z. 5° O. en N. 5° W. en leidt *één minuut ten Westen* langs het *Zuid-Westelijkste* uiteinde van *Kopparstenarne*.

Beide lichttorens zijn *rood* en het bovenste *wit* geschilderd en maken daardoor goede *dagmerken* uit.

Bovengemelde lichten zijn den 10den October jl. voor het eerst ontstoken, en zullen daarna steeds helder branden op de tijden, als ten aanzien der overige rijkslichten is bepaald.

2°. Nieuwe *lichttoren op* Bjuröklubb. (Zweden.)

Op *Bjuröklubb*, gelegen op 64° 29′ 15″ N. breedte en op 21° 35′ 45″ *lengte Oost van Greenwich*, is, in den loop van dezen zomer, een *steenen lichttoren* opgerigt van twaalfzijdigen vorm, 14 voeten hoog en waarop een lenticulair toestel is gesteld van de 2*de grootte* met *stilstand licht*.

De grond waarop de lichttoren is opgebouwd is 157 voeten boven het water, waardoor de geheele hoogte van het brandpunt des lichts 171 voeten boven het zeevlak is.

Het licht is bij eene gewone luchtsgesteldheid op 18 minuten afstands zigtbaar. Het verlicht den horizon van het N.-W., door het *Noorden*, *Oosten* en *Zuiden*, tot Z.-W. ten W. (miswijzend). Het overige aan de landzijde van N.-W tot Z.-W. ten W. is *donker*.

De woning en bijgebouwen, welke *rood* gekleurd en in zuidelijke rigting van den lichttoren vóór de hoogte gelegen zijn, schijnen onbeduidend van den zeekant, en zijn alleen zigtbaar in het *Oosten en Zuiden*.

Dit licht is den 17den September dezes jaars ontstoken en zal vervolgens branden op de tijden, als ten aanzien der overige rijkslichten is bepaald.

Het vroeger op *Bjuröklubb* bestaan hebbende zeemerk, namelijk een *steenbaken met een ton op den top*, als nu overbodig zijnde, is weggenomen.

3°. *Licht van Hoievarde*. (Noorwegen.)

Het licht van *Hoievarde* blijkens vroegere bekendmaking in de maand *Mei* dezes jaars gebluscht, is den 1*sten September* daaraanvolgende weder ontstoken.

4°. *Licht op Villa*. (Noorwegen.)

Het licht op *Villa*, hetwelk blijkens bekendmaking, voorkomende in de *Staats-courant* van den 9den September jl., verandering zoude ondergaan, is alsnu veranderd in een *lenticulair stilstaand licht* der *tweede grootte*, met eene heldere *schittering* (blink) elke 4 minuten en wordt sedert den 15den September dezes jaars ontstoken.

Het licht is geplaatst op de *ouden rood* geschilderde toren, en 128 voeten boven *hoog water* verheven.

's Gravenhage, den 14den November 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden de navolgende bekendmaking van het Departement van Marine te *St. Petersburg*, afdeeling *Hydrographie*.

1°. Houten toren op het eiland *Stenscheer*, *in de Finsche Golf* (*Rusland*).

Ten gevolge van het berigt, betreffende het voornemen tot plaatsing van een *houten toren zonder licht* op het *eiland Stenscheer* (voorkomende in de *Staats-courant* van den 22sten Junij dezes jaars), brengt de Russische regering ter kennis van Zeevarenden, dat alsnu zoodanige toren vast staat en zich op de hoogte in het midden van gezegd Eiland bevindt.

Hij heeft de gedaante eener *vierhoekige piramide*, met zwart geschilderd *dakwerk*; het bovenste gedeelte der piramide, tot de helft met planken voorzien, is *rood* geschilderd, het ondergedeelte, bestaande uit verticale gebogene schoren, met dwarslatten, is *doorzigtig* gebouwd (*als traliewerk*).

De toren is, van zijn grondvlak af, 88 Engelsche voeten hoog en 97 voeten boven den waterspiegel verheven.

Hij staat
op 59° 49′ 10″ *N. breedte*, en
» 26° 23′ 0″ *lengte Oost* van *Greenwich*, en
op een afstand van ruim 11 Italiaansche mijlen zigtbaar.

2°. *Houten lichttoren op Kaap Sourop bij Reval*.

Ten einde voor schepen, die uit het *Westen* komen, *ten Zuiden* van het *eiland Nargen*, den ingang der reede van *Reval* bij nacht gemakkelijker te maken, is, blijkens bekendmaking der Russische regering, in den loop dezes jaars, behalve de bestaande *steenen* toren op de *Noordelijke klip* van *Kaap Sourop*, een *nieuwe houten lichttoren* opgerigt op het einde der *Oostkust* van gemelde Kaap.

Ter onderscheiding dier beide torens zal de *eerste* voortaan den naam dragen van *hoogsten lichttoren van Sourop*; en de *tweede* dien van *laagsten lichttoren van Sourop*.

De laatste, namelijk de *laagste* lichttoren, staat op 59° 28′ 24″ *N. breedte* en op 24° 26′ 13″ *lengte Oost van Greenwich*.

De twee torens *in één* geeft aan *het midden* van den ingang der reede van *Reval* aan de *Westzijde*, tusschen het *Zuidelijke Rif* van het *eiland Nargen* en het *Noordelijk einde der bank van Middelgrond*.

De verlichting van den nieuwen lichttoren zal den 15den (27) September 1859 aanvangen, en even als die der andere torens voortduren tot de scheepvaart ophoudt.

De lichttoestel is *catoptriek*.

Het licht is *stilstaand wit*, 48 Engelsche voeten boven den waterspiegel verheven. Het verlicht den horizon van N. 62° 50′ W tot N. 59° 58′ W., over een boog van 8 Italiaansche mijlen, en is zigtbaar op een afstand van 12½ mijl, de hoogte van het oog des waarnemers stellende op 15 voet.

In peiling N. 66° 15′ W zijn de *twee lichttorens in één*.

De nieuwe toren is *geel* geschilderd, met *rood* dak. (De peilingen zijn genomen op het regtwijzend kompas.)

3°. Twee bakens aan den oever der baai *Kunda*.

FINSCHE GOLF.

Tot veiligheid der scheepvaart zijn, blijkens bekendmaking der Russische regering, in den loop dezes jaars, aan den oever der *baai Kunda*, aan de Zuidelijke kust der *Finsche Golf*, op den meridiaan de eilanden *Noord-* en *Zuid-Hoft*, *verkenningsmerken* geplaatst.

Het Noordelijke dier bakens bestaat uit een 3 vadem hoogen stang, met eene op de spits *verticaal* bevestigde *ton*; dit merk staat Z. 80° 30′ W. van den molen *Malla* op 511 vademen afstand.

Het *Zuidelijke baken* bestaat uit een 4½ vadem hoogen stang, met eene op de punt *horizontaal* bevestigde *ton*, op 80 vademen afstand van het *Noordelijke* merk Z. 15° O. De peilinglijn dezer merken in elkander gaat *westwaarts* van *Noord-Hoft* in de rigting van N. 15° W. en Z. 15° O.

Beide bakens zijn *rood* geschilderd.

De peilingen zijn genomen op het *regtwijzend* kompas.

De doorgang van het woud van de kaap *Blücher* naar het *Noorden*, kan wegens zijne lage ligging op geen grooten afstand gezien worden, en dient alleen tot aanduiding der ankerplaats voor kleine vaartuigen.

's Gravenhage, den 14den November 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden de navolgende bekendmakingen, ad 1°. en 2°. ten vervolge strekkende van het berigt, voorkomende in de *Staats-courant* van den 9den September jl.

1°. *Licht op Litle Feisteen, buiten Jeddern*. (Noorwegen.)

Sedert den 10*den November dezes jaars* wordt op *Litle Feisteen* alle nachten een licht ontstoken.

Het licht is *stilstaand*, *rood*, *van de 4de grootte* en verlicht den geheelen horizon.

Het staat:
op 58° 49′ 30″ Noorder breedte;
» 5° 30′ 45″ lengte Oost van *Greenwich*;
is 66 voeten boven den waterspiegel verheven en zigtbaar op eenen afstand van 3 mijlen.

2°. *Licht op Slatterö, bij den inloop tot Soelbofjord*. (Noorwegen.)

Sedert den 10*den November dezes jaars* wordt op *Slatterö*, op eenen ronden, rood geschilderden ijzeren toren, van 66 voet hoogte, alle nachten een licht ontstoken.

Het licht is *stilstaand*, van de 2de grootte en zal schijnen door de streken van het kompas gerigt naar zee en tegen *Soelbofjord*.

De lichttoren staat:
op 59° 54′ 30″ Noorder breedte; en
» 5° 5′ 0″ lengte Oost van *Greenwich*.

Het licht is 148 voeten boven de zee verheven en is zigtbaar op eenen afstand van 4½ à 5 mijlen.

3°. *Licht op de haven van Aalesund*. (Noorwegen.)

Blijkens bekendmaking der Havencommissie te *Aalesund* zal, te rekenen van den 1sten *December aanstaande*, het lantarenlicht aan het uiteinde der Moelje dier haven, rood schijnen, ten einde hetzelve van de lichten in de huizen der stad te kunnen onderscheiden.

4°. *Licht op Hugholmen*. (Noorwegen.)

Blijkens bekendmaking der Havencommissie te *Christiania* is het licht op *Hugholmen* (circa ½ mijl buiten de stad) sedert *den 25sten October dezes jaars* van een scherm voorzien tegen *Skomagergrunden* en *Scheepsloopsgronden* (*Lindösteinen*); zoodat men van deze ondiepten klaar zal gaan, zoolang het licht wordt *zigtbaar* gehouden.

's Gravenhage, den 23sten November 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat de in het begin dezer maand weggeslagen westelijke bakenton van den *Banjaard* wederom is geplaatst.

's Gravenhage, den 18den November 1859.

De Minister van Marine,
J. S. Lotsij.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat de *ijzeren klokbakenboei*, gelegen hebbende op het *Noord-Pampus* (*zeegat van Goedereede*), is verwisseld met eene *zwarte bakenton* van de 5*de soort*.

's Gravenhage, den 17den November 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

*** De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden dat, op Donderdag den 15den December aanstaande, des middags ten twaalf ure, in het locaal van het Departement van Marine te 's Gravenhage, onder nadere goedkeuring, bij inschrijving, overeenkomstig Art. 11 van het Bestek, zal worden Aanbesteed:

het maken van Twee Nieuwe Houten Zeekapen en het oprigten van dezelve op Wieringen en bij Hollum op Ameland, en het Afbreken van de aldaar geplaatste Oude Kapen.

Bestek en Teekeningen, waarnaar deze Aanbesteding zal geschieden, liggen dagelijks (uitgezonderd des Zondags) ter lezing aan de Secretarie van het Departement van Marine te 's Gravenhage, ten burele van den Directeur en Kommandant der Marine te Amsterdam, van den Inspecteur van het Loodswezen enz. te Willemsoord en van het Provinciaal Gouvernement van Friesland, te Leeuwarden.

Op den 13den en 14den December aanstaande kunnen, des verlangd, nadere inlichtingen bij het Departement van Marine verkregen.

De Biljetten van Inschrijving, behoorlijk gesloten en op gezegeld papier geschreven, zullen uiterlijk op den 15den der voormelde maand,

des voormiddags vóór twaalf ure, vrachtvrij, bezorgd moeten worden aan voornoemd Departement te 's Gravenhage.

Zij zullen niet alleen de namen der Inschrijvers maar ook die hunner Borgen moeten bevatten, benevens hunne woonplaatsen.

's Gravenhage, den 29sten November 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

*** De Minister van Marine, van voornemen zijnde, op den 1sten December aanstaande, onder zijne nadere goedkeuring, op de volgende wijze te doen Aanbesteden de Levering, voor zooveel noodig, van het Munitiebrood en Versch Rundvleesch, ten behoeve der Equipagien van Zr. Ms. schepen en vaartuigen van Oorlog, binnengaats,

Brengt ter kennis van de belanghebbenden:

dat de Biljetten van Inschrijving, vóór of uiterlijk op den 1sten December aanstaande, des voormiddags vóór 12 ure, vrachtvrij behooren bezorgd te zijn, als:

die voor de leveringen van Munitiebrood van den 1sten Januarij tot den 30sten Junij 1860, en van Versch Rundvleesch van den 1sten Januarij tot den 31sten December 1860, ten behoeve van de Zeemagt ter reede Texel en in het Nieuwe Diep, bij den Directeur en Kommandant der Marine te Willemsoord;

die voor de leveringen van Munitiebrood en Versch Rundvleesch, ten behoeve van de Zeemagt te Hellevoetsluis, van den 1sten Januarij tot den 31sten December 1860, bij den Directeur en Kommandant der Marine aldaar, en

die voor de levering van Versch Rundvleesch, ten behoeve der Zeemagt te Vlissingen en op de Schelde, van den 1sten Januarij tot den 31sten December 1860, bij den Directeur en Kommandant der Marine te Vlissingen;

dat de bedoelde Biljetten moeten bevatten duidelijke opgaven van de prijzen (in schrijfletters), waarvoor de gegadigden genegen zijn, voormelde leveringen, op de bij het Bestek van Aanbesteding voorgeschreven voorwaarden, per honderd Ned. Ponden aan te nemen, alsmede van de namen, voornamen en woonplaatsen der Inschrijvers en van hunne Borgen;

dat Inschrijvingsbiljetten, welke niet op gezegeld papier geschreven, waarin bij-condities vervat, of doorhalingen of schriftdelgingen gemaakt zijn, als ook die, welke niet door de Inschrijvers zelven onderteekend zijn, niet ter mededinging toegelaten, maar ter zijde zullen gelegd worden;

dat de Biljetten van Inschrijving door de voornoemde Directeuren en Kommandanten der Marine, ieder voor zooveel zijn ressort betreft, ten voorschreven dage en ure, in tegenwoordigheid van de Gegadigden, zullen worden geopend en alsdan de voorloopige toewijzing der leveringen aan de minste Inschrijvers zal geschieden; en

eindelijk, dat de voorwaarden, waarop de voormelde Aanbesteding zal geschieden, van heden af, dagelijks (de Zondagen uitgezonderd), van 10 ure des voor- tot 2 ure des namiddags, voor de Gegadigden ter lezing zullen liggen ter Secretarie van het Departement van Marine te 's Gravenhage, bij de Directien der Marine te Willemsoord, te Amsterdam, te Hellevoetsluis en te Vlissingen, alsmede ten Burele van de Heeren Commissarissen des Konings in de provincien Gelderland en Noordbrabant en het hertogdom Limburg.

's Gravenhage, den 18den November 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

Provincie *Noordbrabant*.

HERBESTEDING.

Op Vrijdag, den 9den December des jaars 1859, des middags ten 12 ure, zal door de Gedeputeerde Staten der provincie Noordbrabant, in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 6de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur, te 's Hertogenbosch, worden Herbesteed:

het Gereedmaken en daarna Begrinden van den weg van Oosterhout over 's Gravemoer naar Waspik, eene lengte uitmakende van 11,532 ellen.

Deze Herbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving, overeenkomstig art. 20 van het reeds vroeger ter lezing gelegde Bestek.

Zullende den derden en vierden dag vóór den dag der Besteding betrekkelijk de Aardewerken nadere aanwijzing in loco worden gedaan, en verder de verlangde informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat L. Rijsterborgh te 's Hertogenbosch, bij den Ingenieur L. Mazel te Breda en bij den Opzigter A. Pieterse te Oosterhout.

De Gedeputeerde Staten van Noordbrabant,
P. J. Bosch van Drakestein.
De Griffier,
van Cooth.

*** De gewone Driemaandelijksche Vergadering der Provinciale Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt in Noordholland, gevestigd te Amsterdam, zal gehouden worden op Woensdag, 28 December, en volgende dagen. Zij, die verlangen alsdan te worden toegelaten tot het afleggen van Examen, vervoegen zich vóór den 24sten dier maand, bij request en met overlegging der gevorderde bewijzen, bij den Ondergeteekende, lid der Commissie.

Amsterdam, 25 November 1859.

Dr. J. Penn.

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Tweede* trekking der *Derde* Klasse van de 240ste *Staats-Loterij*, op Dingsdag den 29sten November 1859, zijn prijzen van duizend gulden of daarboven te beurt gevallen aan de navolgende nommers:

No. 13112 een prijs van 5000 gulden.

De Directeur der Staats-Loterij,
J. H. Frieswijk.

*** De Directeur der Registratie en Domeinen voor de Provincie Zeeland maakt bekend, dat op den 15den December 1859, des voormiddags ten 10 ure in het Nieuw Heeren-logement te Breskens, onder voorzitting van den Inspecteur in de 19de Divisie, zal worden overgegaan tot de veiling van het voormalige Fort Willem I te Breskens, met de daarbij behoorende Gebouwen en Gronden.

De Catalogus is verkrijgbaar tegen betaling van 10 cents, ten Kantoren der Registratie te Sluis, Middelburg, Goes, Hulst, Zierikzee, Tholen en Kortgene.

Middelburg, den 16den November 1859.

De Directeur voornoemd,
van der Ven.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Brieven van Meerderjarig-verklaring, door den Hoogen Raad der Nederlanden op den 3den November 1859 verleend, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van den 19den November 1859, no. 67, en geregistreerd te 's Gravenhage den 26sten November daaraanvolgende, zijn aan *Albert Wiebrands Ploeg*, wettig gedomicilieerd te Leek, Derde Kanton Groningen, gegeven al de Regten bij de Wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van art. 478 van het Burgerlijk Wetboek.

Geschiedende hiervan openbare aankondiging ter voldoening aan art. 486 van gemeld Wetboek.

's Gravenhage, den 29sten November 1859.

Jan van der Jagt,
Procureur bij den Hoogen Raad.

*** Bij Brieven van Meerderjarig-verklaring, door den Hoogen Raad der Nederlanden op den 10den November 1859 verleend, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van den 19den November 1859, no. 67, en geregistreerd te 's Gravenhage den 26sten November daaraanvolgende, zijn aan *Sjoert Pieters Boon*, wettig gedomicilieerd te Hoogezand, Tweede Kanton Groningen, gegeven al de Regten bij de Wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van Art. 478 van het Burgerlijk Wetboek.

Geschiedende hiervan openbare aankondiging ter voldoening aan Art. 486 van gemeld Wetboek.

's Gravenhage, den 29sten November 1859.

Jan van der Jagt,
Procureur bij den Hoogen Raad.

*** Bij Brieven van Meerderjarig-verklaring, door den Hoogen Raad der Nederlanden op den 3den November 1859 verleend, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van den 19den November 1859, no. 67, en geregistreerd te 's Gravenhage den 26sten November daaraanvolgende, zijn aan *Anna Hooites* en aan *Elsje Hooites*, beiden wettig gedomicilieerd te Hoogezand, Tweede Kanton Groningen, gegeven al de Regten bij de Wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van Art. 478 van het Burgerlijk Wetboek.

Geschiedende hiervan openbare aankondiging ter voldoening aan Art. 486 van gemeld Wetboek.

's Gravenhage, den 29sten November 1859.

Jan van der Jagt,
Procureur bij den Hoogen Raad.

*** Bij Brieven van Meerderjarig-verklaring, door den Hoogen Raad der Nederlanden op den 3den November 1859 verleend, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van den 19den November 1859, no. 67, en geregistreerd te 's Gravenhage den 26sten November daaraanvolgende, zijn aan *Johanna Abrahamina Ruijdenschildt*, wonende te Amsterdam, gegeven al de Regten bij de Wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van Art. 478 van het Burgerlijk Wetboek.

Geschiedende hiervan openbare aankondiging ter voldoening aan Art. 486 van gemeld Wetboek.

's Gravenhage, den 29sten November 1859.

Jan van der Jagt,
Procureur bij den Hoogen Raad.

*** De Erfgenamen der onder het voorregt van Boedelbeschrijving aanvaarde Nalatenschap van wijlen den Heer *Jacobus Petrus Sprenger van Eyk*, in leven rustend Predikant van Rotterdam, gewoond hebbende te Oosterbeek, gemeente Renkum, en aldaar overleden den 4den Augustus 1859, roepen bij deze, ingevolge Art. 1082 van het Burgerlijk Wetboek, op, de onbekende Schuldeischers, om op Vrijdag den 9den December 1859, des namiddags ten 2 ure, te verschijnen ten Kantore van den Notaris *van Eck* te Arnhem, ten einde alsdan, zoowel aan deze als aan degenen, die bekend zijn, Rekening en Verantwoording van hun beheer af te leggen en de Schuldvorderingen te voldoen, voor zooverre het bedrag der Nalatenschap toereikende zal zijn.

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

Dingsdag 29 November 1859.

Amsterdam.

	pCt			
Nederl. W. Sch.	2 1/2	62 1/2	62 5/8	—
Dito dito	3	74 5/8	74 7/8	74 5/8
Dito dito	4	96 11/16	96 3/4	—
Syndicaat	3 1/2	93 1/2	—	—
Handel-maatsch.	4 1/2	125 3/4	—	—
Belgie. Bij *Roth. schild*	2 1/2	—	—	—
Rusl. Bij *Hope en Co.* 1798 en 1816	5	104 1/8	—	—
Dito 1828–1829	5	102	102 1/8	—
Dito 1840	4	—	—	—
Stieglitz	4	—	—	—
Dito 1854	5	—	—	—
Dito 1855	5	99 9/16	99 5/8	—
Engelsche	4 1/2	—	—	—

	pCt.			
Spanje. Nieuwe 3% thans	1 3/4	32 5/8	32 3/4	—
Amortisable		—	—	—
Buitenlandsche	3	—	—	—
Binnenlandsche	3	42 1/4	42 7/16	—
Portug. Te Lond.	3	43 9/16	—	—
Oostenr. Metall. 1816–1852	5	54 11/16	54 9/16	—
Dito Zilv. Nation.	5	58 11/16	58 5/8	58 9/16
Dito Zilver 1849–1854	5	73 1/4	—	—
Dito 1847–1852	2 1/2	28 11/16	29 1/16	—
Mexico. Londen	3	—	—	—
Grenada id.	a 3/4	—	—	—
Venezuela id.		—	—	—
Uitgestelde		—	—	—

Londen.

Consols	3	pCt.	96 1/2
Mexico			—
Spanje	3	"	—
Dito	1 3/4	"	—
Venezuela			—
Uitgestelde			—
Grenada			—

Parijs.

Fr. rente	3	pCt.	70.40
Fr. Créd. Mob.			787
Binnenl. Spanje	3	"	43 5/8
Spanje	1 3/4	"	—
Russische Spoorwegen			—

Antwerpen.

Metalliek	5	pCt.	57 1/4
Nat. Metalliek	5	"	61 1/2
Binnenl. Spanje	3	"	—
Spanje	1 3/4	"	—
Credit Prost.			—

Weenen.

Metalliek	5	pCt.	[illegible]
Lening Nationaal			[illegible]
Wissel Londen			—

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.